

לעורר ליבי

מאמר שבועי לבחורי ישיבות ואברכים

תסמונת אחרי יום כיפור

למחרת היום הקדוש ראיתי ספר שערי תשובה שהיה מונח על סטנדר בבית המדרש, עיינתי בו קצת, ניגש אלי חבר וטענה בפיו זה ממש כמו אתרוגים אחרי סוכות... עברנו את יום כיפור...

האמת היא, שמי שמבין מה היא תשובה אינו בורח ממנה יום אחרי, האמת היא שערי תשובה פתוחים 24/7, ובכל חודשי השנה, כמאמר הרמב"ם שתשובה וצעקה יפים תמיד! הקדוש ברוך הוא לא מוכן להכות שנשוב אליו רק ביום כיפור, בכל רגע שנפנה אליו אנחנו ותשובתנו רצויים. יתרה מכך, נראה שיש פן מיוחד בתשובה של שאר ימות השנה, התשובה שלך! ורק שלך! תשובה אישית, רק אתה והקדוש ברוך הוא שותפים בה.

לתשובה הזו לא קדמו עצרות תשובה המוניות, ולא אמירות סליחות בכיכרות, ולא תקיעות שופר ממושכות, רק אתה ובוראך. ברור שעשיית ויום כיפור מתייחדים למצוות התשובה יותר משאר ימות השנה, אבל חלילה לנו מלחשוב שכמו שרק בסוכות משתמשים באתרוגים, רק ביום כיפור שייכת התשובה.

תשובה היא משהו עמוק, משהו טוב, שינוי פנימי, חיבור מחדש, יצירת מערכת יחסים חדשה, המהלך הזה שייך תמיד.

היכנונו לנפילות

אני רוצה לספר לך איך הפסקתי לעשן, לפני כעשר שנים נפלה החלטה. הפסקתי בבת אחת, ועד היום, ברוך השם, אני לא נוגע בסיגריה. במבט לאחור אני שואל את עצמי איך עשית את זה? התמכרות של עשר

שנים שנשברת ביום בהיר ככה ב'בום אחד גדול', ועד היום זה מחזיק ???

לדעתי הסיבה פשוטה! לא נבהלתי מהנפילות שהיו לי... שבוע אחרי אותה החלטה מצאתי את עצמי מעשן, מיד קמתי וחזרתי להחלטה. שבועיים אחר כך עישנתי שלוש ברצף... ושוב קמתי... וחוזר חלילה. עכשיו אני לא נוגע בסיגריות!

היום, במבט לאחור, כשאני מנסה להבין איך זה קרה, אני מבין שהצלחתי נבעה מכך שהפנמתי שהגמילה לבני אדם תתכן רק בצורה שיהיו נפילות... ולדעת לקום מהם. אדם שרוצה להיגמל מסיגריה או להבדיל מעבירות או מכל הרגל רע, הוא צריך לקנות בחנות ספר גמילה "לבני אדם" מי שרוצה להיגמל לא יכול לעבור גמילה בצורה של מלאך... לא! זה פשוט לא יעבוד!! ההחלטות של זהו, מהיום אני לא נופל, יחזיק חודש חודשיים ובנפילה הראשונה, חלום המלאך יתנפץ לרסיסים...

קיבלת קבלה טובה ביום כיפור? מעולה!! עכשיו פורס את כנפיו חג הסוכות, אחר כך נכנסים לשגרה ברוכה, תשמור על הקבלה שלך, גם אם פתאום אתה מגלה שבעצם אתה בן אדם... גם אם פספסת אותה פעם אחת או פעמיים או אפילו שבע יפול... אל תזרוק את הקבלה לפח... תשמור אותה כבבת עינך. זוהי הדרך הנכונה, כך מגיעים להצלחה בעזרת ה'.

שמחת תורה.

למה אין שום מצווה שמאפינת את חג שמחת תורה?? בחנוכה מדליקים נרות, פורים קוראים מגילה, פסח אוכלים מצה ומרור, ראש השנה שומעים שופר וכו',

ביני לבין חבריי, מה הוא בא להשמיע לנו? מילא העיתון בא להשמיע את הרישא של הכותרת... אבל מה הרב שטיינמן בא ללמד אותנו פה? לפני חודשיים הייתי בשיעור שמסר מרן הגר"ד לנדו שליט"א, בסוף השיעור הוא אמר שהדבר הכי חשוב זה תורה ואין שום דבר אחר חוץ מתורה!!! בסוף נפל לי האסימון מה הם רוצים לומר לנו... הם לא חושבים שעכשיו אני אקום ואלך ללמוד עוד דף גמרא, לא, ממש לא! הנושא הוא, שמגיעים אליהם כל מיני אנשים שמביאים בכנפיהם מצוות נוספות מהתרי"ג... [ואכמ"ל] ולכן הם חוזרים שוב ושוב תורה תורה ורק תורה. יקום מאן דהו וישאל, וכי להם אין תרי"ג? יש להם רק 'תורה'???

אותה שאלה הייתה קשה לי על המשפט הידוע של החזון איש, "בחור פטור מכל המצוות, חוץ מלה"ר וביטול תורה!" מה עם כל השאר???

בקדיש האחרון שאחרי הסליחות מבקשים על פתיחת שערי מעלה, "שערי אורה שערי ברכה שערי גילה וכו'" שים לב!! יש בתי כנסת שהחזן מגיע ל'שערי לימוד תורה לשמה' הוא מעלה את הטון... והאמן של הציבור יוצא מעומקא דליבא, ויש בתי כנסת שהחזן מדגיש דווקא את ב'לחם את לוחמנו'... 'לחץ את לוחצנו'...

לכולם יש את אותו סידור השאלה איפה מעלים את הטון...

למה רוקדים דווקא בסוכות?

אם יצא לכם להיות פעם בחתונה שנערכה במשרדי הרבנות, אתם יודעים כמה שזה עצוב, זוגות שמכורח סיבות כאלו ואחרות, נאלצים לעשות חתונה בחופזה, באים לרבנות יחד עם עשרה אנשים, מתוכם שני עדים ורב שמסדר קידושין. הטקס נערך בעשרים ושלוש דקות מקפלים ציוד והבייתה.. מי שהיה נוכח פעם ב טקס כזה זוכר את התחושה נוראה שלא עזבה אותו.. הזוג נמצא ביומו הכי שמח, הם מיישמים את כל הפרקטיקה הנצרכת, טבעת, עדים, רב, מניין, יין... אבל חסר את הביטוי לשמחה... חסר את הפורקן לשמחה... השמחה המתפרצת נעצרת... חסר את

ישנם רק שני חגים שאין שום מצווה שמייחדת את החג, שבועות ושמחת תורה. מדוע?

התשובה הבאה עברה עיבוד וליטוש אבל מקורה בספרי הקבלה הקדמונים. חתן וכלה, באירוסין החתן מגיש לה תכשיטים, עוברים שבועיים הוא מעניק לה סט מחזורים, עובר חודש הוא מגיע לביקור עם זוג פמוטים, וכך בכל הזדמנות של חג או פגישה הוא קונה לה משהו. מגיע יום החתונה... מה החתן מביא לכלה??? טבעת... שעקרונת יכולה להיות שווה פרוטה ובאמת ביחס למתנות כמעט לא שווה....

איך זה יתכן??? באירוסין הוא הביא תכשיטים ששוים אלפי שקלים... ועכשיו בחתונה הוא מביא לה טבעת פשוטה??? וגם, הוא נותן את הטבעת רק בשביל שיחול חלות קידושין, אחרת, אולי גם לא ... יש פה אבסורד שטעון הסבר...

ההסבר הוא, כל הפגישות שהיו עד החתונה היו משחק, עכשיו, בחתונה, הוא מביא את עצמו!!! כל מתנה נוספת תחוויר את המעמד!!! לתת מתנות זה ממש לא קשור! היא מקבלת עכשיו את החתן בכבודו ובעצמו במתנה...

בכל החגים אנחנו כביכול נפגשים עם החתן לפני החתונה, אנחנו קרויים 'רעייה' 'כולך יפה רעייתי ומום אין בך', אנחנו הרעייה של הקדוש ברוך הוא, בחגים אנחנו נפגשים, מקבלים מתנות, שופר, לולב, מצה. אבל בחג שעניינו התורה בעצמה, ש"ת ושבועות, מתקיים מעמד הנישואין, אז נעשה החיבור הכי גדול שלנו אליו יתברך. עכשיו נבין למה יש הדגש כל היום על התורה, ללמוד בעיון, ללמוד ברצף וכו', מה עם שאר דברים??? הרי דרך ארץ קדמה לתורה!

שהייתי בישיבה המשגיח היה אומר שמרגלה בפומיה של מרן הגרא"מ שך זצ"ל 'נאר תורה'. שאלתי את עצמי מה טמון פה? מה הוא חידש לי? מה לא ידעתי עד עכשיו??? יתרה מזו, בעקבות הדרשה אני עכשיו יותר ילמד תורה? כי הוא אמר 'נאר תורה'?

לפני עשר שנים הייתה כותרת בעיתון המחולק חינוך ביום שלישי, "רשכבה"ג מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן שליט"א: תורה תורה ורק תורה". תמהתי

החודשים לפי מהלך הירח והשנים לפי סיבוב השמש... אז נכון אתה לא שמש, אתה לא ירח, אתה לא אבות העולם, ואתה לא מייסד דרך... אבל אתה מפלס דרך... ואני יסביר מה אני מתכוון

היו שהעירו על מה שנכתב בעלון של יום כיפור, שלא נכון לומר שנוסח הפיוטים של ע"מ זה יותר נוטה לכיוון של אהבה, והנוסח האשכנזי יותר נוטה לכיוון של יראה, אולי הייתי צריך לנסח את זה בצורה של חסד מול גבורה. בעצם, גם אם אתה לא מסכים על מה שאמרתי על הפיוטים, עזוב את הפיוטים של יום כיפור... תסתכל על כל השנה, ותגיד לי אם אני טועה, אני לא עסוק בנושא של עדתיות כרגע, ממש לא!! אני כן עוסק בזה שאני לא יכול להיות תלמיד חכם אם אני ילך בדרך שאתה הולך, כלומר לא הרי הדרך שלך כהרי הדרך שלי, יש החושבים שיש כך וכך דרכים בעבודת השם, חסידים ליטאים ספרדים מחמירים, בעלי מוסר, בעלי מחשבה, וכו' והאמת היא שכמות הדרכים בעבודת השם היא כמות האנשים לכל אחד דרך משלו. אני רוצה שתבין יש כאלו שהולכים בדרך נקרא לזה דרך א' ויש כאלו שהולכים בדרך ב', זה לא שאנשי דרך א' יצא להם בסוגיא שככה צריך לנהוג, ואנשי דרך ב' יצא להם בסוגיא שכך צריך להתנהל, לא ממש לא!! פשוט, יותר מתאים לטבע שלהם דרך כזו... אז ברור שעבודת השם זה לא הפקר... וכל אחד בוחר מה שיותר קורץ לו, מה שיותר כיף לו, ברור שלא!! {אולי יש כאלו שזה לא ברור להם... וחבל} יש השקפה ברורה מהו הדרך בעבודת השם, כל אחד לפי רבו וקהילתו, אבל בתוך מסגרת העבודת השם, יש מרחב מסויים בו התמרון לימין או לשמאל, והמרחב תמרון הזה ניתן לך לבחירה לפי הכרותך עם עצמך, למשל, יש אחד שרואה שלקום נץ מאוד עושה לו את זה... ויש אחד שרואה שלקום נץ גורם לו לישנוניות כל היום, מה גם שאין לו שעה קבועה שהוא קם וכו' או יש אחד שיותר מתאים לו הידיעות המקיפות של זרעים טהרות, הוא מתגשמק על כל ר"ש בטהרות... מספרים שבשנת תש"ו היה בחור שלמד אצל מרן הגרמ"י לפקוביץ זצ"ל בשם שמריהו יוסף חיים קנייבסקי, והבחור הזה בשונה מאחרים למד בקיאות, והיו שזה הפריע להם והחזו"א אמר להם

הבשר והיין... חסר את הריקודים, חסר את החברים, כל הדברים האלו גורמים לשמחה לקבל ביטוי. נכון שהשמחה של החתן אינה בבשר ויין ריקודים ומחולות, השמחה שלו זה שזכה לכלה וכעת הוא נחשב לשלם, אלא שהוא מבטא את את השמחה ביין.

ביום כיפור אנחנו זוכים לקרבה האדירה אל ה' יתברך, ניקוי מוחלט מכל חטאי העבר, ואת השמחה הפורצת אנחנו מבטאים בחג הסוכות בבשר ויין ובריקודים ומחולות.

אושפיזין:

אברהם אבינו חסד, יצחק גבורה, יעקב תפארת. אברהם הוא האבא של היהודים ושל הישמעאלים, ארצות המזרח, יצחק הוא אבא של היהודים ושל יוצאי ירך עשו, ארצות המערב. אפשר לראות את זה בהתנהגות הגויית של האומות הנ"ל שהערבים נוטים מטבעם יותר לחסד, [כמובן חסד לאומים חטאת, והם רוצחים וכו', אבל בהתנהלות היומיומית שלפני השנאה, היא מאוד של חסד] אם תבוא לביקור למאהל בדואי בדרום תתקבל בברכה עם שטיח אדום, עם קפה, ותכף יהיה מוכן לך גם צלי כבש... תבוא לביקור בגורדי שחקים בפריז שבצרפת, יקבלו את פניך בשאלה אחת 'מה אתה רוצה...!'. במקביל אתה רואה את זה על הכתב שלהם הכתב הערבי נכתב מימין לשמאל, ימין צד החסד, לעומת זאת האנגלית וכך כל השפות האירופאיות, כולל השפות הלטיניות העתיקות, נכתבות משמאל לימין.

לא כן היא לשון הקודש, אנחנו נכדים של יעקב אבינו, שהוא השילוב המושלם של אברהם ויצחק ביחד, גם חסד גם גבורה, מה שנקרא 'תפארת' מידת האמת, בצורת הכתיבה קיים שילוב, המילה עצמה נכתבת מימין לשמאל, ואילו מבנה האות עצמה נוצר בכתיבה משמאל לימין.

כמו כן אפשר לראות את ההבדלים בלוח שנה: שמש וירח כנגד חסד וגבורה, שנאמר כצאת השמש בגבורתו, השמש היא גבורה, רמז ללוח הנוצרי המחושב לפי מהלך השמש, לעומתו הלוח הערבי, לפי הירח, ירח הוא חסד. ואילו הלוח שלנו, הוא המושלם,

אבל אני יגיד לך את האמת אני לא הולך להרים ידים,
אני יוריד אותם חזרה לסידור וישים שוב ושוב את
האצבע...

האמת היא שלא קל, קשה לעקוב עם האצבע כל הזמן,
זה מעורר לנו הסיטואציות של רב'ה עם פנים חמורות
סבר שכל דרישותיו מסתכמות באצבע בספר...

אבל לא רק! יש פה משהו מעבר. יש כאן קושי נוסף!
למרות שמדובר בפעולה הכי פשוטה בעולם, לא
ביקשו ממני לשבת וללמוד עכשיו סדר שלם בתענית
דיבור... לא ביקשו ממני משהו קשה כלל! מה
ביקשו??? שש דקות אצבע בסידור??? התשובה היא,
ביקשו ממני להיות חסר אונים!!! ואת זה אני לא מוכן!
ואפילו לא לדקה! לעשות פעולה אחת רצופה, זה חוסר
אונים, לעשות פעולה מחייבת, זה חוסר אונים. וזה
קשה נורא

זה מזכיר לי שאלה אחרת שהטרידה אותי הרבה, כולנו
מכירים את התופעה של אלו שמפריע להם מאוד
התפילה האיטית, אם החזן איטי, הם נורא נורא
נרגזים... ואיך שהוא גומר מסמנים לו שיש כבר
עשרים איש ושיתחיל כבר... והפלא הגדול הוא
שבסיום התפילה אפשר לראות אותם יושבים
ומפטפטים להם רבע שעה בנחת...

רגע אז בעצם אתם לא ממהרים?...

מילא מי שממהר לאוטובוס אני מבין למה הוא נושף
בעורפו של החזן, אבל הנושפים שנשארים אחרי
התפילה להכנת קפה, ולסיכום חדשות השכונה... למה
הם מיהרו? אל תחשוב שמדובר בפושטאקים, ממש
לא! הם פשוט לא מוכנים להרגיש חסר אונים!, פירוש
מילולי לחסר אונים זה חלש. בהזדמנות אחרת נרחיב
על רגש החסר אונים, בברכת שנזכה לקבל את כל
השפע מימים קדושים אלו...

לתרומות, {יש צורך גדול} הארות והערות, וכן
לקבלת העלון במייל {לא בחוה"מ}, ואפילו אם נאמר
שכתיבה דיגיטאלית לא שמה כתיבה, הרי זו מלאכה
ואסורה בחוה"מ

N0527109698@GMAIL.COM

הניחו לו... מתאים לו יותר בקיאות... ננסה לתאר
לעצמנו מה היה קורה אם היו כופים על אותו בחור
ללמוד עיון... האם היה לנו היום ספר דרך אמונה???

דוד המלך.

כמה נפלא לראות זאת, בעלון של ר"ה הבאתי את
דברי הזוהר המובא בפתח אליהו שכל איבר בגוף עומד
כנגד אחת הספירות העליונות [כמובן שאנחנו לא
מבינים כלום רק נהנים להתבשם מהקדושה של
הדברים] אחת מהספירות היא 'ספירת מלכות' ומבואר
שהיא כנגד הפה. והסברתי שלכן המצווה של ר"ה היא
שופר שקיומה הוא על ידי הפה, שהרי ר"ה זה ספירת
מלכות שבו אנו ממליכים את ה' למלך. הנה אנחנו
מגיעים לחג סוכות יום האושפיזין של דוד מלכא
משיחא, וידוע הוא שדוד כנגד ספירת מלכות, והנה
דוד המלך נתן לנו מתנה לדורות והיא ספר התהלים
שאומרים אותו ב"פה"

נמשיך עוד קצת, ישנם שני דברים מקבילים הרבה,
ידוע בקבלה שרחל ולאה הם שני דברים מקבילים,
בהרבה דברים, משיח יבוא משתיהן, משיח בן יוסף
ומשיח בן דוד, בית המקדש נמצא בחלק שניהם, יהודה
ובנימין, ועוד

רחל היא מידת השתיקה, בשכר צניעות שהייתה בה
ברחל, וכן מידת היסוד שכנגד בנה יוסף, צניעות.
ואילו לאה כנגד מידת המלכות, המלכות יצאה מבנה
יהודה, מלך הוא לכאורה היפך הצניעות, מייצג את
העם ומלמדם חכמה ומוסר. שני הכוחות האלו מלווים
אותנו עד היום הזה.

האצבע בורחת מהסידור.

בעלון הקודם כתבתי על אצבע בסידור, והארכתי כמה
שהרעיון הזה טוב לקבלה טובה, וכמה זה חשוב ועוזר
לתפילה. האמת שניסיתי על עצמי ונוכחתי לדעת
שבאמת זה עובד, התפילה אחרת לגמרי... אני הרבה
יותר מכוון בתפילה, לפעמים יש קצת קושי, בפרט אם
הסידור מונח על שלחן ולא על סטנדר, אבל הסתדרתי,
אם כל דבר אפשר להסתדר... הבעיה, שלפעמים
האצבע פשוט בורחת, בלי לשים לב היא נעלמת,
הסידור נשאר יתום...